

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru Sibiu pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond.

Problema școlii române.

(Discursul de deschidere, rostit de prof.
Dr. I. Blaga, comisariu consistorial la con-
ferența învățătorescă din cercul Sebeșului.)

E recunoscut azi, că poporul românesc e dotat cu cele mai distinse însușiri și că în urma acelor calități înăscute ar pute deveni în concertul popoarelor din Europa o putere respectabilă, de care ar trebui să se țină cont mai mult de cum se ține azi.

În privința școlii însă poporul românesc, a dus-o apă de rău, cât mai rău n'au dus-o alte popoare europene, afară de cele din Peninsula-Balkanica.

Duhul vremii ni-a oferit în cele din urmă și nouă pentru ordinea zilei chestia școlară.

Mulțămăta împregiurării vieții noastre bisericești, s'a pornit în între României gr.-or. din această țară o viață agitațiune către cauza școlară. Și agitațiunea aceasta, tot mulțămăta constituțiunii noastre bisericești, a apucat adâncă rădăcină în stratul poporului. Era și lipsa să câștigăm poporul pentru cauza școlii, căci în cele mai multe părți ale ei, ear' în altele votul lui avea să decidă, ca să ni-se deie câte ceva din venitele comunelor ori ale bisericilor, pentru folosul școlii.

A fost folositore mișcarea această, căci în urma ei ni-am fondat în cele mai multe părți școle confesionale, singurele, ce ne pot da hrana sufletească de lipsă: progresul adevărat.

Dar' tot deodată cu mișcarea folositore, după care a urmat efectul bun în starea noastră culturală, s'au produs în mijlocul nostru și stări și tendințe, cari nu sunt folositore dezvoltării sănătoșe și progresului poporului nostru. Pe lângă plante bune și folositore au crescut în grădina vieții noastre și buruieni netrebnice, cari fiind că s'au înțărât la rădăcini și s'au ridicat în sus cu cotorele lor, nu numai compromit total recolta, ci amenință și productivitatea grădinii.

S'a ivit în sinul poporului nostru deoparte o preocupatiune unilaterală și de altă parte o amestec în viața internă a școlii, cari se manifestază azi ca nesce scăderi foarte simțitoare.

S'a format un fel de convingere, că școla e totum factum, dela care depinde fericirea neamului nostru. Și sub școlă se înțelege instrucțiunea și educația ce se dă între zidurile școlii.

S'a preta lătit credința în poporul nostru, că părinții nici nu mai au nici un fel de responsabilitate față de cestiunea educațiunii copiilor. Tota sarcina o cred destinată exclusiv pentru spatele învățătorului.

Un neajuns mare acesta pentru educațiunea noastră națională.

Celalalt neajuns, nu mai mic, este amestecul nechemat al omenilor în afacerile școlare. Omeni nepricepători și inconșienți de datorința lor de părinți și de parochieni, în virtutea dreptului lor constituțional bisericesc în aface- rile școlare, pe cari nu le pricep, dirigându-le spre stricăciunea scopului școlar, și a se amesteca în datorințele învățătorului, ingerându-se de critic al

aceluia spre știrbirea autorității învățătoresci.

S'ar crede, că e un bun semn amestecul acesta, căci el ar denota interesul poporului față de cauza școlară.

Un ochiu superficial așa pôte privi cestiunea.

O privire mai judicioasă însă își arată, că nu e amestecul acesta nici pe departe îndreptățit întru toate și deci, că el nu este decât un semn al abuzului simplu, în care a căzut poporul nostru.

Amestecul în afacerile școlare este foarte jingăș lucru și recere multă pricepere și simț bun. Amestecul acesta numai atunci pôte fi bun și folositor, când familia este conștientă de datorințele ei în ce privește educațiunea.

Familia românească nu face nici pe departe ce ar trebui să facă. Deși este de tot cert, că dacă școla în acțiunea ei nu este ajutorată de familie, nu pôte fi nici ea la înălțimea recerută.

E natural apoi, că școla, în felul cum își vede azi familia românească de datorințele sale și apoi de pe basa, de pe care lucră și ea azi, nu pôte realiza rezultate edificătore.

Școla noastră pe terenul educațiunei face deci prea de tot puțin, așa că eu rezultatul educativ, ce realizează ea azi, nu ne putem feriți națiunea, nu o putem vedé dezvoltându-se în puterea etnică, cum ne este visul și gândul nostru.

Cine merge în mijlocul poporului nostru și observă viața lui practică comună, acțiunea lui pe teren social, moral și cultural, va găsi, sigur, că se lasă foarte mult de dorit. De câte-ori nu se esclamă din părți competente, că poporul nostru nu este vrednic de dreptul ce i-l oferă d. e. statutul nostru organic, căci nu scie lucra în spiritul acestuia. Pentru-ce nu? Pentru-că nu are cultura morală de lipsă.

Nu putem zice, că nu progresază în cele materiale și în cele ale dezvoltării minții — poporul nostru.

Ba da, merge înainte în privința această. Dar' progresul acesta nu are în sine duhul cel sănătos, e prea lipsit de idealitate și de moralitate, nu are în sine, putem zice, binecuvântarea dumnezească. Și știut este că Dzeu nu dă binecuvântarea și darul său decât celui ce duce o viață plină și de credință și de fapte bune. Faptele bune înseamnă, căci ele cuprind și credința, sunt acelea, ce asigură plăcerea lui Dzeu și ce aduc după sine revărsarea darurilor dzeesce. Faptele bune isvoresc însă din inimă curată și nobilă, din cultura inimei.

Cultura inimei nu s'a bucurat la noi de grija recerută.

Școla făcându-și datorința a dezvoltat în o măsură oarecare mintea poporului nostru, dar' inima nu. Și e lucru psihologic constatat și devenit de obște cunoscut, că dacă nu se întemplă dezvoltarea paralelă a minții cu a inimei, atunci cultura unilaterală a minții strică vieții, o face pe aceasta mai rea de cum ar fi fost fără cultură.

Și se nu se credă, că nu este adevărată și justă plângerea bătrânilor nostri, că lumea de acum e mai rea de cum era mai înainte.

Să nu se credă, că această plângere e numai o înșelare de sine a bătrânului, care la etatea această a sa e

mai rigoros în judecarea vieții, de cum e omul mai tinăr.

Nu, este un mare și dureros adevăr la mijloc.

Răul acesta ni-l desvêlesc azi toți conducătorii poporului nostru. Este generală dor' și plângerea acestora asupra modului de gândire și simțire a generațiunii de acum. În tot felul de acțiuni comune ce se desfășură în sinul poporului, și înconstituțiunile bisericești și școlare, unicul teren în care este altcum chemat azi poporul a lucra cu totă libertatea voinței sale, se observă o destrăbălare atât de mare și tendințe atât de egoiste și strimte, încât trebuie să ne temem, că dacă mai merge timpul așa, nu pôte să fie de parte timpul când o să ne vedem vițiată întreaga societate românească.

Școlii nu-i este permis a sta indiferentă în fața acestui rău amenințător din viața noastră națională. Răul acesta, dacă nu este oprit, ne amenință cu atât mai mult, căci el se lățește și apucă puteri și asupra clasei noastre culte. Calea 'i și este deschisă. Clasa noastră cultă de azi e formată, după cum se știe, din țărâșime. Omul nostru cult a trăit deci în timpul cât se desvôlta, până când e foarte accesibil la primirea moravurilor din jurul său, în sat, în țară, din a căror viață comună stă tot aproape. În multe locuri împregiurările determină pe tinărul cult a intra chiar în acțiune în favorul ori contrariul cutărei partide. E acum numai natural, că acest tinăr ajuns în viața comună se se manifesteze tot cu duh pur din viața celor deacasă, duh ce împinge pe omul nostru cult la zădărnice și luptă sterilă.

Și noi trăim însă în nește timpuri, cari reclamă încheierea noastră puter-nică, cari recer, ca să fim uniți în cugete, simțăminte și voințe!

Ochiul școlii noastre de azi trebuie să-și deie bine seama de situațiunea în care se află viața poporului și să găsească mijlocele și procedurile speciale ce 'i sunt azi ei, ca școlă românească, de lipsă pentru reactivarea problemei sale.

Și școla noastră urmărește dor' scopul: formarea și cultivarea caracterului moral!

Ce caractere sunt însă acelea, cari când se degagiază în viața practică, comună, contribuiesc direct la distrugerea bazei vieții comune a poporului său?

Ce morală e în omul care ajuns să lucreze pentru scopuri comune, împreună cu alți omeni, nu știe decât să provôce certă, nu știe decât a-și valida interesele sale personale, ori în cazul cel mai bun îngâmfarea sa personală, habar având de interesele mai înalte de cari sunt legate vitale condițiuni de progres și existență a poporului?

Unde se se arăte morală omului, dacă nu în viața sa comună?

Dar' tocmai în viața noastră comună se manifestază atâtea viciuri.

Ce folos deci de școlă care ne dă asemenea rezultate pentru viață?

Unde e efectul ei cel bun, acela care face pe om cult și moral?

Unde este ecuivalentul muncii și al capitalului, ce se cheltuesce azi în economia școlii noastre românești?

Pôte-se ôre să ne mulțămim cu aceea: n'ai ce face, trăim în timpul semidoctismului?!

Ce este acest semidoctism?

Pôte el fi cauza răului?

E rău semn despre puterea morală a unui popor, când semidoctii păcătoși croesc spiritul dominant în viața celui popor.

Semidoctii totdeauna vor fi dor'!

Școla va trebui deci să întreprindă pași serioși pentru moralisarea succesivă a poporului și pentru deșteptarea și cultivarea interesului celui adevărat către cauza școlară.

S'ar crede că preotul are chemarea această.

Cine vede cu ochi sufletești în natura lucrului și în viața poporului, va admite că preotul nu pôte face ce ar dori; va mai admite apoi că resone puternice pretind azi, ca învățătorii nostri să se pună în o relațiune mai strinsă cu poporul, pe basa căreia să pôtă ei exercita o influință mai mare asupra lui.

Învățătorii nostri trebuie să se facă dascălii copiilor ca și ai părinților, având a căuta modalitatea cea mai bună pentru a pute câștiga și influința spre bine și pe cei din urmă, ca și pe cei dintâi.

Prin învățarea numai a religiunii nu putem delătura răul. A trecut vremea, când ne-am mai puté mângăia cu credința, că învățând religiune ne putem face religioși și în urma această apoi și morali. Religioși și morali ne putem face numai în urma practicării și deprinderii binelui religios și moral. Pentru acest scop trebuie să se începă munca în familie deja și să se continue în școlă. Scopul însă se pôte realiza numai dacă școla începe a instrua și familia, câștigându-o, și dacă știe cultiva în școlari simțul iubirii și al respectului: baza vieții morale.

Învățătorii se-și facă o problemă sfântă a chemării de a predica despre necesitatea educațiunei în familie, demonstrând poporului, că dacă e, ca școla să-și pôtă împlini datorința sa, se recer în mod imperativ, ca familia să-și facă apoi întâi datorințele sale în ce privește educațiunea. Și să stăruiască atât de mult în direcțiunea această, până înfiltrăză convingerea în popor, ca înasă chemarea învățătorescă reclamă acest lucru, și până când învățătorul se impune atât de mult în privința această în fața poporului, încât acesta să se simtă responsabil de datorința sa, știind că ce se face în familie devine controlat în școlă. Așa și e apoi natural să se întemple, învățătorul să se amestece azi în datorințele familiilor, ear' nu acestea în ale învățătorului.

Și nu e vorba aici de o stăruință făcută în vre-un an de zile, cu așteptarea, ca imediat să se și vadă efectul strălucit, ci e vorba de o problemă, ce recere stăruință continuă, cum sunt în genere toate problemele de educațiune.

Se înțelege, învățătorii nu vor sta în rezervă cu cunoscințele și cu capacitatea lor, ci vor trebui să țină poporului lecții, în cari să se deie principile de căpetenie de educațiune.

Să nu-și închipuască învățătorul, că problema acesta este prea grea. Să se iee lecții din cărți ori articole din reviste și să se prelucereze după înțelesul poporului. Ve pun în vedere de esemplu cârticica marelui învățător englez Herbert Spencer, „*Despre educație*”, ce se află tradusă și tipărită și în românește în editura „Bibliotecii pentru toți” la Müller în București și costă 30 cr. Cârticica acesta este atât de bogată în idei despre educație și instrucțiune, în cât oferă material suficient pentru o lungă vreme. Și atât de prețioase sunt ideile cuprinse în această cârticică, încât e păcat de D-zeu că nu se împărtășesc în fiecare comună, ca să devină cunoscute de fiecare om dotat cu minte și cu copii.

Eată, domnilor învățători, o dătorință pentru D-văstră, pe care fiecare din D-văstră o poate îndeplini cu cea mai mare înlesnire, pentru care motiv mă și simt îndemnat a Vă con-jura, ca să o și îndepliniți. Făcând și numai atât, să știți că ați făcut foarte mult.

Dar', se înțelege, după ce ați sementat sămânța, să îngrijiți, ca ea să și încolțescă și să crească și să deie rođa.

Discutați, la ocazii, cu oamenii despre ideile comunicate, și controlați, ca ele să și fie observate în lucrarea educațiunii familiare.

Faceți-vă adevărați preoți ai școlii!

Autoritatea de lipsă față de poporul seu nu și-o poate asigura învățătorul pe nici o cale mai bine, decât făcându-se controlor în cele ale educațiunii familiare. Și învățătorul are tot dreptul să se amestece în treburile acestea, pentru-că el este chemat a perfecționa ulterior educațiunea copiilor. Și este bine să se știe, că și familia își are responsabilitatea în cestiuni de educație, dacă e să i-se ceară responsabilitate și învățătorului. Responsabilitatea acesta stabilită odată pentru părinți, și apoi pus odată învățătorul în poziția de a-i tot controla și de a le face și observațiunile sale în casuri de lipsă, aduce cu sine, că învățătorul câștigă o putere morală asupra poporului.

Nu e ușor dătorința de educație pusă în sarcina părinților. Învățătorul are destulă ocaziune a se amesteca și a arăta greșelile și defectele constatate. Și la sat fi este ușor, căci el cunoște pe toți părinții și îi și poate întâlni des. Prin acesta însă, natural, părintele trebuie să devină ascultător și smerit către învățătorul seu și să simtă un alt interes către școală.

Nu-i place nici unui om când îi descoperi defectele. Dar' dacă acelea sunt constatate, omul tace și devine pus la locul seu. Adevărat, învățătorul se nu-și împlinescă rolul seu cu îngâmfare, ci cu adevărată iubire părintească. Numai așa se și poate închipui dătorința acesta a învățătorului. Numai așa simte poporul controla învățătorului chemată și justă. Așa numai își câștigă adevărata putere morală. Așa ajunge să țină în relațiunea cea adevărată învățătorul pe poporul seu, — situația cea sănătoasă și dorită: să domineze mintea și înțelepciunea asupra poporului. Și numai așa se deșteaptă în poporul nostru interesul cel adevărat, ce trebuie să-l aibă pentru cauza școlară.

Prin această activitate a învățătorilor școlilor noastre, se realizează două mari rezultate bune: 1. se începe a se face un pas înainte către stabilirea unui raport între familie și școală, ceea-ce e atât de necesar, vrând să contăm la educațiunea adevărată a poporului, și 2. se câștigă autoritatea recerută a învățătorului în fața poporului seu, autoritate, dela care, în deosebi în vederea împregiurărilor în cari trăim azi, așteptăm foarte mult.

Al doilea moment care ar trebui să preocupe azi atențiunea învățătorilor români, în vederea situațiunii în care ne aflăm, este modul, cum se

traceteze pe școlarii lor, pentru ca să se formeze și între ei raportul cel adevărat, raportul venit a servi de focal al iubirii și al cuviinței omenești. Noi Românii nu suntem popor de magnați.

Noi suntem un element democratic, în totă ființa noastră.

Avem în inima noastră, dela fire, înăscută multă predispoziție pentru afecțiune, cum rar se mai găsește.

Aceste însușiri sunt forte de valoare. Pe basa lor s'ar pute desvolta în noi o putere de consolidare, cu care ne-am unifica în o forță etnică unitară nedestructibilă.

Puterea acesta trebuiesc însă desvoltată.

Familia Românului de azi nucu-prinde rolul recerut. Școală e chemată să ne facă serviciul și în direcțiunea acesta, prin tractamentul plin de iubire și prietinos. Tractarea despotică, poruncitoare, aspră, îndârjită, militară, lipsită de căldura iubirii, ce se practică în general în școală, nu poate educa spiritele în sensul cel adevărat, ci mai mult le denaturază, împedecă desvoltarea voinței, cultivă renitența, îndărătnicia, și câte alte defecte social-morale. Și consecuența?

Acăsta nu poate fi alta, decât ce s'a amintit mai nainte. Și e natural N'a învățat românul nostru până a fost mic a stima, a fi cu încredere, a iubi, și a asculta, din inimă; n'a făcut deprinderi în privința acesta până a fost mic, — nu se va pute manifesta cu viață morală și ideală nici când e mare. Când i-se vorbește de idealuri își răspunde: „da, dar' suntem săraci”, ori „da, dar' nu se fac bucatele”.

Românul nostru prea e lipsit de tractare cu iubire.

Iubire și abnegațiune trebuie să se insufe în inima Românului.

Unde găsește copilul Românului iubire și bunăvoință? A casă? Ori în școală? Aici cel puțin artrebuie. Aici se se și începă.

Iubirea și ea, ca ori-ce fel de producțiune, se produce din sămânța ei specifică, tot din iubire.

Copilul tractat cu iubire, prietinie și bunăvoință, iubire, prietinie și bunăvoință va manifesta și el, și cu aceleași simțăminte va tracta și el la timpul seu pe alții.

Cine simte odată dulceața tractării bune, nu se va mai simți bine fără aceea, și în felul acesta în mod imperativ va căuta să o câștige și să și-o asigure. Acest suflet e pus însă pe calea cea mai bună. Acela va fi în adevăr ascultător și supus; nu supunere orbă, de frică, ci supunere ce echivală cu iubirea și respectul. Și această supunere și ascultare nu ese din inima tinrului nici după ce a părăsit școală.

Un asemenea școlar va mai fi și totdeauna sincer, deschis la inimă. Va avé deci și ocaziunea a deprinde una din cele mai frumoase virtuți, sinceritatea, care fără deprindere din timpul copilăriei, nu se poate înrădăcina puternic în inima omenească.

Și ce bine ni-ar fi să avem în viață oameni mai sinceri! Ce mijloc divin e sinceritatea, când e vorba de acțiuni și scopuri comune! Dar' sub o tractare bruscă și îndârjită cum ar și pute fi copilul deschis la inimă?!

Tractarea bună ajută și desvoltarea voinței individuale, care e o putere atât de mare, că pe ea se razimă valoarea și valorarea oamenilor, atât ca indivizi cât și ca popor.

Poporul nostru nu are însă desvoltată voința la gradul recerut de demnitatea națională. Sigur, împregiurările istorice, cari au fost toate ca o petără grea asupra spiritului românesc, pōrtă vina acestui neajuns.

Să nu se credă, că desvoltarea voinței individuale împedecă formarea voinței colective a unui popor. Acăsta stă tocmă în raport au aceea. Din voințele individuale ale singuraticilor mem-

bri se formeză voința comună a poporului.

Omul în care nu e desvoltată puterea voinței regulate, e condus, în lipsa acesteia, de tendințe provocate de motivele momentului. Și este mare deosebire între oamenii de categoria primă și între cei din a doua. Faptele esite din voința la care conlucră totdeauna și judecata, sunt valorose și se adaug la activul neschimbăcios al individului, până când cele esite din tendințele momentului, se perd în vânt, fără efecte de valoare.

Sunt foarte multe și puternice motive, cari ne îndemnă să introducem în școală tractamentul prietinos și plin de iubire.

Acest mod de tractare se potrivește deosebi cu spiritul Românului. Poporul românesc e dela fire inteligent. Inteligența respinge totdeauna asprimea bruscă. Și dacă acesta se aplică cu puterea, cum se poate aplica la copii de școală, ea produce rezultate destructive. Nu e, adevărat, așa de periculos cu copilul mai mōle și mai pușin inteligent. Se știe, că cu cretinii trebuie să fi brusc, dar' se știe, că cu oamenii inteligenți, fie și ne culți, nu poți fi tot așa. Copilul neinteligent e tot odată și mai impasibil și nepăsător, și deci nu este atins de bruscetă, cum devine cel din fire mai sensibil.

O pildă bună ne pōte fi nouă și tuturor, școală Englezilor, precum și viața lor.

Englezii au înțeles până acum mai bine rostul tractării familiare din partea învățătorului.

După Englezi vin Șvedienii și Norvegienii, cari de-și sēraci, au ajuns de pildă în privința instrucțiunii și educațiunii.

Școală acestor popōre aduce azi cele mai reale servicii culturii și progresului și totdeauna poporului și națiunii lor.

Când și învățătorii nostri vor înțelege chemarea lor față cu poporul nostru, precum și rostul tractării celei adevărate față cu școlarii, vom avé și noi școală adevărată și ne vom întări ca popor — până atunci nu.

Din dieta ungară. După discuție de peste o săptămână (în opt ședințe) asupra declarațiunii moștenitoriului făcută cu ocaziunea căsătoriei sale, s'a votat în fine proiectul de lege despre înarticulararea declarațiunii. În ședința de Vineri ministrul-president Széll mai luând încă odată cuvântul într apărarea proiectului a făcut destăinuirea, că nu asupra lui a trebuit să se facă presiune pentru-ca să presinte parlamentului acest proiect, ci din contră el a trebuit să lupte contra opiniei altor factori parlamentari pentru-ca să pōtă prezenta spre înarticularare în legile terii declarațiunea moștenitoriului. După discursul ministrului president proiectul a fost primit în general, avēnd să urmeze desbaterea specială (pe paragrafi).

Rusia contra căilor ferate bosniace. Ziariul „*Rosszija*” din Petersburg ocupându-se de planul căilor ferate bosniace, recomandă popōrelor balcanice o altă linie de comunicație „mai comodă și mai efină”. „Dacă s'ar clădi cale ferată (s'o numim *calea ferată a Balcanului*) care să ducă de la Dunărea de jos până la Adriatică, adică până la portul muntenegrin Antivari, atunci acesta cale ar emancipa de sub dependența lor de Austro-Ungaria pe toate popōrele balcanice. Pentru-că din România până la Antivari e o distanță de 600 verste (12—15 ore), din Sērbia 400 (8—12 ore), ear' din Bulgaria 550 (11—13 ore). Abstragēnd de la faptul, că această linie ar fi cea mai scurtă, e și mai comod a esporta și importa articlii de comerciu prin portul de la Antivari. O cale ferată de 500—600 verste ar emancipa deci deodată de sub dependența comercială a Austro-Ungariei pe România, Sērbia, Bulgaria și Muntenegru. Întru realizarea acestei întreprinderi va trebui să iee parte activă și Rusia într'un mod ore-care, cu atât mai vērtos, că această linie ferată ar fi avan-

tagioasă și pentru Rusia. Căci atunci legătura între Marea-nēgră și Antivari, prin Bulgaria, ar fi numai de circa 1000 verste (24 ore), ear' între frontierele rusești și Adriatică, prin România, numai de 1100 verste” — zice „*Rosszija*”.

La articolul acesta e adăugată și o schiță a căii ferate propuse de Rosszija.

Conferența inv. din Făgăraș.

(Fine.)

Asupra prelegerii din limba magiară, ținută în ședința de eri, se deschide discușiunea publică.

1. George Cantor alia, că prelegerea a fost bună, nu a fost însă potrivită pentru anul al treilea de școală, ci ea se potrivea în anul al cincilea.

2. Ilariu Comșa însă împărtășește vederile antevorbitorului, și cere, ca regulile să fie cât mai scurte, cât mai precise și să fie corect scrise ungurese.

În cât pentru regulile despre subiect și predicat să ne folosim de cele date în manualele de cari ne folosim în școală.

3. Ioan Capetă cere, că vorbind de zicerea simplă, încă dela început să arătăm elevilor forma de zicere simplă și amplificată, acesta cu atât mai vērtos, cu cât din limba română elevii trebuie să aibă deja clar aceste noțiuni.

Conferența declară de bună tema ținută, și prelegătorului îi exprimă mulțămită.

Se pune la ordinea zilei designarea de teme pentru conferența din anul viitoriu.

Comisariul consistorial este de părerea, ca temele ce se vor designa pentru conferența din anul viitoriu să se lucreze de fiecare învățătoriu din protopresbiteratele cari compun această conferență.

Comisariul consistorial va provoca să țină prelegerea pe care va crede dînsul, toți ceilalți vor urmări lecțiunea, toți vor fi apoi în stare a vorbi asupra prelegerii, și o vor sci apreția mai bine.

Georgiu Andron crede, că dacă fiecare se va prepara în scris pentru fiecare temă, acesta va da prea mult de lucru învățătorilor, cari și așa mai au și alte ocupațiuni, și în timpul de vară trebuie să se ocupe cu economia câmpului.

Crede că se ajunge scopul, dacă fiecare temă o lucrează numai un grup de învățători d. e. 4 sau 5.

Ioan Paicu este pentru vederile exprimate de comisariul consistorial, căci nu se cere nici un lucru, care să nu fi fost petrecut în anul școlar. Fie-care învățătoriu trebuie să mērgă la școală cu tema lucrată în scris. Nu se pōte da deci temă, pe care învățătoriu în decursul anului să nu o fi lucrat. În cazul acesta și păstrează numai manuscrisul, și vine cu lucru gata la conferență.

Administratorul protopresbiterat al tractului Agnitei Nicolau Moldovanu vorbește tot în direcțiunea acesta. Prin aceea că toți se vor prepara din temele date, ese la ivelă individualitatea fie-cărui învățătoriu, și facem o controlă mai sigură și mai conșcie. Este deci pentru părerile comisariului.

Terminându-se discușiunea se ia concludul:

Fie-care învățător, care aparține districtului acestei conferențe, are să se prepare din temele ce se vor designa, pentru-ca provocat fiind se pōtă ținē prelegere de model.

În legătură cu concludul precedent pentru conferența din anul procsim se designază următoarele prelegeri practice:

1. Religione: Parabola „Fiul ră-tăcit.
2. Limba română: Substantivul, activul, genuri.
3. Limba magiară, Piesa 27 „Ală” după Abecedariul de Mateiu Voileanu și Petru Bod.
4. Istoria patriei: Ștefan cel sfânt.
5. Constituțiunea patriei: comuna politică.
6. Comput: Împărțirea.
7. Istoria naturală: Mărul.
8. Geometria: Despre linii.
9. Fisică: Rōua și bruma.

Tot în legătură cu conculul penultim

Se mai designă ca temă pentru conferința proxima o disertațiune despre excursiunile școlare.

La propunerea membrului Ioan Paicu se mai ia următorul concul:

Până la conferința proxima se va formula un plan amănunțit al materialului pentru anul I de școlă din fiecare obiect de învățământ. De basă se va lua planul actual cuprins în normativul școlar votat în sinodul din 1882, indicându-se la fie-care obiect de învățământ ce ar fi a se mai adauge, sau a se elimina din planul actual.

Cu lucrarea aceasta se însărcinează propunătorul Ioan Paicu, apoi Ioan Capătă și Mateiu Mateiu.

Deorece de trei ani de zile nu s'au luat măsurile cuviincioase cu privire la biblioteca și cassa reuniunii din districtul Făgărașului:

Consistoriul archidieceșan este rugat a lua măsurile cuviincioase atât față cu biblioteca, cât și față cu cassa fostei reuniuni.

Deorece conferențele învățătoresci cu mai mult efect și cu mai mare înlesnire se pot ține la finea anului școlar;

Consistoriul archidieceșan este rugat a lua măsurile cuviincioase, ca conferențele proxime să se țină la începutul lunii Maiu, înainte de esamenale anuale.

Pentru autenticarea protocoalelor celor trei ședințe —

Se alege o comisiune în persóna membrilor conferinței Ioan Capătă și Nicolau Ludu.

Cu acestea terminate fiind lucrările rezervate acestei conferințe, comisariul consistorial punând din nou la inima învățătorilor cauza sfântă a școlilor noastre confesionale declară închisă conferința la orele 1½ d. a.

Correspondență.

Rusciori 30 Octobrie st. v.

(O sfințire de școlă.)

Mica comună bisericească Rusciori, aparținătoare tractului protopresbiterial gr. or. Sibiu, a avut la 29 Octobrie v. a. c. o frumoză serbare, anume sfințirea noului edificiu școlar.

Actul sfințirii s'a îndeplinit de protopresbiterul tractual Ioan Papiu însoțit de administratorul parochial al Rusciorului, Dim. Șurean, preot în Cristian.

Prezenți la această festivitate au fost: inspectorul reg. școlar al comitatului Sibiu dl Pintér Gábor, învitat anume de reprezentanța comunală, apoi învățătorii Candid Popa din Sibiu, Nic. Șurean (ales paroch în Rusciori) și Ier. Nemeș din Cristian, Nic. Vlad din Mag, și alții.

După terminarea serviciului sfințirii apei, și stropirea școlei, și a credincioșilor cu apă sfințită, dl protopresbiter a ținut poporului adunat o cuvântare potrivită, plină de învățăături și sfaturi folositoare, în care arătând folosul cel mare ce ni-l aduce școlă pentru luminarea minții și prin această deschizându-ne calea spre cultură și progres, îi îndemna, ca și în viitor să nu crute nici timp nici jertfe, unde lipsa cere să pună cu toții umăr la umăr, ca astfel cu puteri unite să poată severs și alte lucruri frumoase și plăcute nu numai omenilor, ci și lui D-zeu.

După o scurtă pauză, în care s'a examinat sala de învățământ și celelalte adaptări ale școlei, ne-am întrunit împreună cu comitetul parochial și unii fruntași din reprezentanța comunală, la o masă comună, aranjată în una din încăperile școlei.

Conform obiceiului, nici toastele la această ocaziune nu au lipsit. Primul s'a rostit din partea dlui protopresbiter pentru capul bisericeii noastre I. P. Sa Domnul arhiepiscop și metropolit Ioan. Inspectorul reg. școlar în un toast mai lung asigură pe parochieni, că dînsul va stăruia la înaltul guvern, pentru a li-se da gratuit recuizitele de școlă necesare, precum și un ajutor de stat la completarea salariului învățătoresc, ceea-ce a făcut plăcută impresiune asupra celor prezenți. A mai vorbit într'alții neobositul notar local dl Sas, închinând în sănătatea dlui protopresbiter tractual și a inspectorului regesc.

De încheiere țin să amintesc, că unde e voință și conducători harnici, acolo se face totul; se înving și greutăți cari s'ar părește de neînvins, și această a dovedit-o în de ajuns micul popor din această comună — abia vr'o 50 familii — care cu puțin ajutor străin, — (mai considerabil amintesc al dlui Al. Lebu din Sibiu, de preste 350 fl.) a ridicat un edificiu școlar destul de corespunzător, ba putem zice, că ar face onoare chiar și altor comune mai mari. Laudă lor!

Tănăsucă.

Apel

cătră colegii cari au absolvat cursurile teologice în Iunie a. 1889 în „Seminariul Andreian“ din Sibiu.

Conform obligămintului luat asupra noastră în 28 Iunie a. 1889, folosindu-ne de încrederea iubitorilor colegi, subscrișii ne luăm voie a face apel la toți colegii noștri de odinioară, a le atrage atențiunea asupra obligămintului subscris în contractul încheiat la despărțire și a-i convoca prin această la întrunirea colegială statorită pe 30 Novembre v. 1900. în seminariul archidieceșan din Sibiu.

Réhau — Schodol — Moeciul inf. 8/21 Octobrie 1900.

Nicolae Cărpeneșian, paroch.

Demetriu Goia, paroch gr-or.

Georgiu Enescu, paroch.

NOUTĂȚI

Hirotonire. Clericul absolut Nicolae Chirciu, ales paroch în Almaș-Seliște tractul Iliei, a fost hirotonit Sămbătă întru diacon, ear' Duminecă întru presbiter.

Hymen. Domnul George I. Hamsea, candidat de preot, din Tohanul-nou, și Domnișora Mărișora V. Minișcă din Poiana-Sărată, anunță cununia lor, care se va serba în 11/24 Novembre, în Poiana-Sărată. Sunt invitați în special foștii colegi în teologie ai d-lui Hamsea.

Teatru în Hunedóra. Tinerimea română din Hunedóra invită la petrecerea împreună cu producțiune teatrală, care se va ține Sămbătă în 4/17 Noemvrie 1900 în sala hotelului d-lui Mihail Rimbaș, cu următorul program: *Scrisoarea secretă*, scenă de I. Vulcan, predată de d-sora Maria Dima și dl Albert Schuster; *Herșcu Boccegiu*, monolog de V. Alexandri predat de „* Un om buclucăș, comedie într'un act, localizată de d-na M. Baiulescu. După producțiune dans. Inceputul la 7½ ore seara. Prețul intrării: de persóna locul I. 2 cor., locul II. 1 corónă 40 fil., parter 1 cor., galerie 80 fil. Venitul e destinat pentru biserica gr-or. din loc.

Jăfuirea bisericeii din Zlaști. În noptea din 23 spre 24 Octobrie n. un rău-tăcător spărgând zidul și scoțând grațiile de fer dela tereastră bisericeii gr. or. din Zlaști a intrat pe fereastră în biserică și stricând zarul lădiței în care se păstrau banii bisericeii, a furat 30 corónă, bani adunați cu discul și singurul venit al bisericeii.

Cancelarie advocațională. Dr. Valeriu Morariu face cunoscut, că și-a deschis cancelarie advocațională în *Maria-Radna*.

Corónă eterne. Întru eternizarea memoriei mult regretatei *Alexandrina Schmid* n. *Cunțanu*, domnele Dr. Prunaș și Ioana Rebeșă au jăruit câte 1 corónă la „fondul vėduvelor și orfanilor meseriașilor români“, administrat de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu.

O fioroză luptă cu un urs. Iuon Rus din Merișor (la Petroseni) a mers septemăna trecută la pădure unde avea tăietori de lemne, și știind că umblă arși prin pădure, și-a luat și pușca cu sine. Într-o curătură iată vede aproape un puț de urs mărișor. A tras un foc asupra lui, puțul a început a urla și a fugit în tufiș. Omul după el. Dar' de-odată, pe nesimțite, ursul îl apucă pe la spate, cu o brancă de gât cu una de spate. Omul s'a întors speriat spre ea, atunci ursul a haid să-l apuce de obraz! Cu mare greu a putut-o împinge dela sine cât să nu-i apuce fața cu unghiile, că atunci era gata cu toate, și prin o apucătură norocoasă, cum ursul a iși căscase gura asupra lui, apucându-i falca din jos, așa i-a smâncit-o că i-a rupt-o! Fiaa a răcnit una de durere și cu atât mai furioasă voia să-l sfirtece acum cu ghiarele, i-a și sfărțicat hainele, i-a ghiărat mâinile, dar

de obraz o ținuse încă departe. De odată, fiind cōste, se rēstōrnă, și hai de-a dura, când omul preste ursul, când ursul preste el. Într-o doi butuci de stejar s'au oprit. Nepu-tându-i face nimic cu gura ruptă, fiara începu să-l zdrucescă în puternicele brânci pe nonorocitul și acuz istovitul de puteri Rusu, când spre norocul lui, iată un alt om din Merișor, Dan Căpeți, care auzind sbierăturile și gemetele, se duce și-i află. Află și pușca plină, căzută ceva mai în sus, și trage o pușcătură norocoasă în ursul: lovită în spinare scapă din labele dinapoi pe bietul Rus, dar' cu cele dinainte dă nainte a-l sfășia. Căpeți trage al doilea foc, mai de-aprōpe, în sperile dinainte a ursului, și asta perzându-și puterile și din brâncile dinainte, cade cu o urlătură teribilă, și nenorocita ei jertfă s'a putut acum cu greu desface totuși din ghiarele ei. Căpeți i-a tras apoi fiarei cu săcurea în cap câteva și a omorît-o. („Bunul Econom“).

Știri mērunte. În *Pecica* (diecesa Aradului) a fost ales paroch Savu Tămășdan, până acum paroch în Pauliș. — Paul Smeu, căpitan în pensiune, a răposat Marți în Viena în etate de 54 ani.

Cărți și reviste

Au apărut:

Patru călindare pe anul 1901, tōte în editura librăriei W. Krafft în Sibiu, anume:

„*Amicul Poporului*“, calendar ilustrat pe anul 1901, întocmit de I. Popovici. Acest calendar pentru familie iese acum în al 41-lea an, în anii din urmă a adus însemnate îmbunătățiri și a devenit în adevăr amic al tuturor familiilor, în cari a intrat.

Din cuprinsul acestui călindar remarcăm următoarele:

Mormântul lui Cain, poesie de Ciru Oconomu. — Biografia metropolitului Victor Mihályi de Apșa, cu portret. — Zarva dela Paraipan, legendă istorică de V. A. Urechia. George Lazar, cu ilustrațiune. — Despre tuberculosă. — Aron Densușianu. — Un domnitor model — Istoria Burilor, cu multe ilustrațiuni. — Cronica anului, bogat ilustrată. Calendar perpetuu. — Șematism statistic al Românilor din Ungaria. — Vr'o 10 alți articoli, și poesii de Lecca, Maria Cioban etc. Prețul 60, cu trimiterea francată 70 fil.

„*Posnașul*“, calendar umoristic ilustrat anul VI., cu mulțime de gravuri și caricaturi escelent reușite. Costă 50 fil., cu trimiterea francată. 60 fil.

„*Calendarul Sătenului*“ e cel mai ieftin calendar românesc menit pentru popor și ori ce om sciutor de carte, are cuprins instructiv cu multe ilustrațiuni și costă numai 25 fil., cu trimiterea francată 30 fil.

Calendar (КАЛЕНДАРЬ) pe anul de obște 1901, anul CIX. Calendar cu litere cirile (mai nainte editura lui Closius), oferă și celor ce nu cunosc litere latine o lectură frumoasă și instructivă, și costă 40 fil., cu trimiterea francată 45 fil.

„*Candela*“, fōie bisericească literară, redactată în *Cernăuți* de prof. Dr. Emilian Voicu și Isidor Vorobchievici, — Nr. 10 pe Octobrie. Pe lângă diverse știri și comunicate de interes bisericesc și câteva predice, are și următorii articoli:

Argumentul cosmologic și fisco-teologic sau telaologic pentru esistența lui D-zeu, cu o întrodere despre argumentele pentru esistența lui D-zeu în genere“, de Dr. Găina. „Dogma despre incarnațiune după doctrina bisericeii ortodoxe“, de Dr. Saghin. „Indicațiuni practice cum să procedă învățătorul la împărțirea învățământului din religiune pe basa catehismului mic în clasa I. și a II. a școlilor primare“, de Bendas.

„*Revista Economică*“, redactată în Sibiu sub direcția lui Dr. C. Diaconovich, Nr. 11 dto 10 Novembre n., având următorul sumariu: Distribuirea profitului net la băncile noastre în anul 1899, Societațile noastre comerciale; Revisiuni de registre; Situațiunea economică a țărilor de sub coróna Sfântului Stefan în an. 1899. Decisiuni curiale: Dreptul de opțiune asupra acțiunilor; Numirea trasatului în cambiu; Puterea de dovadă a registrelor comerciale. Situațiunea agricolă; Reuniunea econ. din Orăștie; Congresul agrarilor maghiari; Mașini și recuizite agricole; „Insoțirea centrală pentru valoris-

rea laptelui“. Situațiunea financiară. Abreviațiunile oficiale pentru „Corónă“ și „Fileră“, Reserva metalică a băncilor mari de emisiune; Schimbarea și rebonificarea bancnotelor defectuoase; Lipsa pieselor de zece și cinci corónă; Piese de cinci corónă; Monetisări în anul 1901; Cassa de păstrare postală r. u., — și diverse știri și comunicate de interes economic și financiar. Întră listele tragerilor la sorți are și lista oficială a câștigurilor loteriei pentru Casa națională.

Notă.

Onorații parochi și administratori parochiali încă n'au reăsternut fasiunile privitoare la întregirea dotațiunii din partea statului. Fiindcă finalizarea acestei întregiri nu mai pōte fi amănată, oficiile protopopesi concernente sunt pofite a stăruia, ca cel mult în termin de 6 zile cōlele de fasiune să se presinteze la Veneratul Consistoriu, spre a nu se espune cât pentru trecut respectivii parochi la eventuala pierdere a întregirii.

Măgina, ppresb. Alba-Iulia, Cand. Suci 6504.

Buduș, ppresb. Bistrița, Gr. Popovici 6607.

Caila, ppresb. Bistrița, vacantă (Ales. Boer) 6505.

Galați, ppresb. Bistrița, vacantă (Vas. Nașcu) 6600.

Finteușul mare, ppresb. Cetatea de pētră, Șt. Dragos 7183.

Agribiciu, ppresbit. Cluș, vacantă (T. Roșescu) 6495.

Ginrcuța, ppresb. Cluș, Gav. Crainic 6291.

Ciceu-Corabie, ppresb. Dees, vacantă (Herman) 6432.

Ciceu-Giurgești, ppresb. Dees, Const. Bodea 6428.

Ciceu-Hășmaș, ppresb. Dees, D. Păltinean 6612.

Ciubanca, ppresb. Dees, Gr. Crăciunaș 7156.

Cartuius, ppresb. Dees, vacantă (T. Hermann) 6430.

Esc, ppresb. Dees, I. Goron 6924.

Gărbou, ppresb. Dees, T. Purdean, 6602.

Goștila, ppresb. Dees, Teod. Hermann 6431.

Măgôja, ppresb. Dees, Victor Cupșa 6925.

Muncel, ppresb. Dees, Gavriil Goron 6288.

Negrilești, ppresb. Dees, Vas. Bodea 6429.

Almașul-de-mijloc, ppresb. Geôgiu, Ios. Hanches 7171.

Alma, ppresb. Mediaș, I. Almășan.

Armeni, ppresb. Miercurea, V. Bratu, 6912.

Beșineu, ppresb. Miercurea, I. Popu, 6894.

Bogat, ppresb. Miercurea, V. Răulea, 6629.

Jina, ppresb. Miercurea, D. Pamfiloiu, 6930.

Jina, ppresb. Miercurea, vacantă, 7243.

Vurpăr, ppresb. Sebeș, Ioan Stanca 6986.

Ocna-inf. ppresb. Sibiu, Is. Popa.

Jacul român, ppresb. Sighișora, vacantă, 6914.

Apața-Ormeniș, ppresb. Treiscaune, Ioan Hamsea, 6006.

Arini, ppresb. Treiscaune, Ioan Bucșa.

Belini, ppresb. Treiscaune, vacantă.

Poiana-Sărată, ppresb. Treiscaune, I. Oltean, 6018.

Banabic, ppresb. Turda, I. Hiescu. 6927.

Feldiș, ppresb. Turda, E. Negrea.

Grind-Cristur ppresb. Turda, V. Stănescu 7081.

Murăș-Ludoș, ppresb. Turda (vac.) T. Ciorța 6993.

Turda, ppresb. Turda, S. Bologa 6997.

Brad, ppresb. Zarand, V. Dămian, două.

Ormindea, ppresb. Zarand, S. Băcilă 8811.

Mihăileni, ppresb. Zarand, vacantă 7252.

Tebea, ppresb. Zarand, I. Tisu 6655.

Nr. 549—900.

[218] 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa III-a Ocolușul-mic, protopresbiteratul Lupșei, se escrie nou concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în côlele B. pentru întregirea venitelor preoțesci din partea statului.

Informațiune pot lua concurenții dela comitetul parochial ori dela oficiul protopresbiteral.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne cererile concursuale în termenul defipt și instruite după prescripsele normelor bisericeii nōstre din vigōre, la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Cei ce vor reflecta la acest post au sē se presinte la biseică în o Duminecă sau sērbătōre, până la alegere ca sē facă cunoscință cu poporul și referințele locali.

Ofenbaia (Offenbánya) la 4 Octobree 1900.

Oficiul protopresbiteral rom. gr. or. în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu
protopresb.

Nr. 557—900

[217] 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea postului de capelan lângă parochul Ioan Nicōră din Lupșă de clasa III, în protopresbiteratul Lupșei, în sensul rezoluțiunei V. Consistoriu din 21 Martie a. c. Nr. 2604. B. se escrie din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în fōia „Tel. Rom.“ —

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate venitele parochiali fasonate la côlele B. pentru întregirea salariului din partea statului, despre cari concurenții și pot lua informațiune dela comitetul parochial sau dela oficiul protopresbiteral.

Doritorii de a ocupa acest post sē și așternă cererile concursuale la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul defipt, și instruite cu documentele recerute de normele din vigōre.

Reflectanții sunt invitați a se presenta în o Duminecă sau sērbătōre la biserică până la ziua alegerii pentru a face cunoscință cu poporul și referințele locali.

Ofenbaia, în 3 Octobree 1900.

Oficiul ppresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu
protopresb.

Nr. 686/900

[219] 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa III-a „Almașul de mijloc“ din protopresbiteratul Geōgiului, se deschide concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post, sunt cele fasonate în tabela B. pentru întregirea venitelor preoțesci dela stat, despre cari concurenții și pot lua informațiuni dela comitetul parochial sēu dela oficiul protopresbiteral.

Cererile instruite conform normelor în vigōre, sunt a se adresa până la termenul sus indicat la:

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Geōgiului.

Hondol 12 Octobree v. 1900.

Vasiliu Pipos
protopresbiter.

Musicale

Cataloge se trimit

gratis

și franco pentru

Clavire

Harmonium

Violine

Cello

Citere

Kammermusik

Orchestre

Ghitare

Cântece

Humoristică

Coruri

Duete, Terzete

Studii

etc. etc.

[214] 3—3

OTTO MAASS

Deposit și asortiment de musicale

VIENA

VI/2, Mariahilferstrasse 91.

Declarațiune publică!

Subsemnatul atelier artistic de portrete a decis — pentru a fi dispensat de demisionările neplăcute ale pictorilor sei eminent calificați în artă și pentru a-i pute ocupa și mai departe — a renunța pe un timp scurt și numai până la revocare la ori-ce venit sau profit.

Noi liferăm

a. z. [215] 2—25

pentru numai fl. 7-50**un portret în mărime naturală**

bust (Brustbild)

dimpreună cu rame elegante barock

cari valoréză cel puțin 30 fl.

Deci cine voește a-și comanda portretul seu sau al femeiei sale, al copiilor, al părinților, al vre-unei surori sau al unei alte rudeni, fie deja chiar și mōrtă ori apoi al vre-unui prietin are de a trimite numai fotografia respectivă, indiferent în ce pozițiune e făcută și primește în decurs de 14 zile un portret, care de sigur îl va surprinde și multămi pe deplin.

Lada pentru trimiterea portretului se va socoti cu prețul cât ne costă pe noi. Comandele cu accluderea fotografiei, care se va returna intactă cu portretul desemnat, se execută trimițându-se banii anticipativ sau pe lângă rambursă.

Pentru executarea eminent artistică și fidelă se garantéză.

Sute de epistole de recunoștință și mulțumire stau la dispozițiunea publică și la cerere se trimit ori și cui.

Kunst-Porträt-Anstalt**„KOSMOS“**

Viena, VI, Mariahilferstrasse Nr. 116.

Dr. Alexandru N. Stravoiu

și-a deschis cancelaria advocațională în

[213] 2—3 **Szász-Sebes**

(Piața cea mare Nr. 15.)

NOU!

Pro 1901

NOU!

a apărut:

Calendariul archidiecesan

neapărat de lipsă pentru ori-ce preot și învățătoriu.

Prețul unui exemplariu **50 fl.**, cu Șematism **80 fl.**, + porto postal **10 fl.**

Librăria archidiecesană
Sibiu.

Pentru pacienții de stomach!

Tuturor cari în urma răcelii ori a prea marei împovărări a stomacului sau prin consumarea de mănăci grei de mistuit prea reci ori prea calde sau prin un traiu neregulat și-au contras bōle de stomach, precum:

Catar de stomach, Sgârciuri de stomach, Dureri de stomach, Mistuire grea sau astupare de stomach li-se recomandă un bun mijloc de casă, ale cărui rezultate escelente de mulți ani sunt deja probate. Acesta este:

Vinul de buruieni al lui Hubert Ullrich.

Acest vin este preparat din buruieni renumite și recunoscute ca tāmăduitoare, cu vin bun; întărește și învioréză organismul de mistuire al omului. Vinul de buruieni delătură contur-
** bațiile de mistuire și influințéză puternic asupra nōnei formări de sânge sănătos. **

Prin întrebuințarea regulată a vinului de buruieni bōtele de stomach vor fi curate încă în formare. Sē nu întârzie nime dar a-l folosi încă de cu vreme. Simptome, ca: dureri de cap, rigăeli, arsuri în stomach, inflamații, amețeli cu vomări, cari la pacienți cu suferințe învechite apar cu atât mai vehement, dispar adesea după câte-va beuturi de vin de buruieni.

Constipațiile cu urmările lor neplăcute, **maladii, dureri colice, bătăi de inimă, insomnie**, precum și conglomerarea sângelui în ficat, splină și suferințele hemoroidice de multe-ori se delătură iute cu vinul de buruieni. Vinul de buruieni delătură mistuirea grea și depărtéză prin un scaun ușor materii stricate din stomach și intestine.

Fața palidă și slabă, anemia și slăbiciunile sunt de obicei urmările unei mistuiri rele a formării insuficiente de sânge și a stării bolnăvicioase a ficatului. Lipsa de apetit și reaua dispoziție, precum și durerile de cap și nopțile perdute (insomnie) consumă adeseori inecul cu inecul multe persoane. Vinul de buruieni dă slăbetei puteri de traiu un nou și proșpēt impuls. Vinul de buruieni mărește apetitul, ajută mistuirea și nutricea, ușuréză formarea și schimbarea materiei, înlesnește formarea sângelui, calméză nervii excitați și creéză nouă voe de viață. Nenumărate scrisori de recunoștință și mulțămii dovedesc acestea.

Vinul de ierburii se află de vnzare în sticle fl. 1.50 și fl. 2. — la farmaciile din Sibiu, Tur-nișor, Seliște, Ocna, Slănic, Șeica-mare, Noerich, Avrig, Tălmăci, Boita, Cismădie, Poplaca, Gurariului, Jina, Poiana, Mercurea, Călnic, Loman, Pianet-de-sus, Petriș, Sebeșul-săseș, Vinul-de-jos, Daia, Spring, Vingard, Olaba, Beșineu, Mihail, Teiuș, Blaj, Pădăre, Tăpau, Medieș, Blăjeș, Sănu-Mărtin, Ibașfalău, Basna, Agnita Cincumare, Boholt, Făgăraș, Beclean, Cămpulung, Râmnic-Vâlcea, Cudjir, Orăștie, Deva, Hunedoara, Hoțeg, Lunca, Puj, Olaba, Ponor, Alba-Iulia etc. — precum și în toate celelalte localități mai mari și mai mici din Ardeal, Ungaria și Austria.

Farmacile din Sibiu trimit 3 și mai multe sticle de vin cu prețurile originale în toate localitățile din Austro-Ungaria.

Păziți-vă de falsificări!

Sē se ceră anumit:

Vinul de buruieni al lui Hubert Ullrich.

Vinul meu nu este o medicină secretă. Părțile lui constitutive sūnt: Vin de Malaga 450,0, Spirit de vin 100,0, Glycerin 100,0, Vin roșu 240,0, Sirup de fragi 150,0, Sirup de cirocș 320,0, Coacăză, Anis, Rădăcină „Helen“, iarbă ferului americană, Rădăcina „Entianus“, „Kalmus“ à 10,0. Tōte aceste se amestecă.
un. dcm. [216] 2—11

Farmacia lui F. I. R. Hotter la sf. Iosif, Wien, XII/2 Schönbrunnerstrasse 182.**Absorbinalul lui Hotter.**

1/1 Flacon fl. 6. —, 1/2 Flacon fl. 3.50. delătură tōte umflăturile și depunerile de grăsimi fără sē vateme părului. Întărește nervii atacați și slăbiți, delătură și distruge tōte nodurile în muschi, și servește și ca scut în contra aprinderilor; cu deosebire e probat la umflăturile produse din cauza fearelor, apoi în contra aricăturii umflărei copitei, genunchilor umflați, mai departe în contra umflăturilor (noduri) de vine, în contra umflăturii picioarelor la glesne și la încheietura degetelor cu un cuvēt în contra tuturor umflăturilor ori unde s'ar ivi.

Praful nutritor alui Hotter, pentru cai și vite cornute

1 Pachet cu 80 cr.

Un adaus escelent la nutremânt, pentru a ținea vitele sănătoase și cu putere este de a sē folosi la tōte suferințele de rărunchi de ficat și de nervi.

Alifia lui Hotter pentru delăturarea crescăturilor de oase.

1/1 Cutie cu fl. 2. 1/2 Cutie cu fl. 1.20. delătură crescăturile de oase și depunerile osoase chiar și după 4—6 săptămāni. (boală învechită).

Preparate pentru veterinari, cele mai bune ale timpului mai nou, cari după atestate numărōse nu au fost ajunse de alte mijloace de natura aceasta.

Sē sē ceară numai preparate de ale lui Hotter și sē nu se primescă altele. Deposit în farmacii și Drogerii.

Deposit principal la Dr. Emil Budai farmacia orașului Budapesta (Stadthausplatz) la Dr. Leo Egger & J. Egger Farmacia Palatinului VI Váci körút 17 și la farmacia Iosif Török Bpsta VI Kiraly utca 12.

Fluidul lui Hotter „Training“

1 Sticlă cu fl. 1.20.

Conservează nervii și muschii până la bătrânețe înaintată totdeauna puternici și vioi, pune în stare pe animal sē prestee cele mai mari strapății și fugi, sē înțelege după frecare cu fluidul „Training“.

Sē mai folosește cu succes uimitor la tōte urmările cari obvin din opintiri prea mari, ologie, reumatism, și înțepenire.

Praful de porci a lui Hotter.

Nr. I și II

1 kg. . . fl. 1.20

Cel mai buu mijloc pentru a produce pōfta de mănăci și cu acesta prosperarea porcilor, fōrte acomodat în contra orbalțului (brāncă); Nr. II este de a sē întrebuința la urdinare.

Mijloc în contra Colicei alui Hotter.

1 Sticlă fl. 1.50.

Contra la tot felul de colică și contra opririi udului la cai precum și contra umflăturilor la vite cornute. [54] 57—104